

[Aksel Larsen.]

tænke på, og jeg ved altså, at regeringen overvejer, hvad der kan gøres i disse henseender.

Jeg befinder mig i øvrigt tilsyneladende på linje med venstres ordfører, hr. Henry Christensen, der her holdt en tale om den sociale uretfærdighed, der begås, hvis disse lovforslag bliver vedtaget og skal gennemføres. Han talte om, at folk med de høje lønindtægter jo er i salveten, for de får fuldt lønmodtagerfradrag, og så skal de ikke betale engangsskat, og det er så sandt, som det er sagt. Men det kunne altså være, hvad hr. Henry Christensen overser, at de pågældende muligvis også får ret store dyrtidsportioner, som de så må give afkald på.

Det er interessant, at i hvert fald venstre og konservative, åbenbart ud fra sociale retfærdighedssynspunkter og ud fra deres indgroede respekt for, hvad der står i de overenskomster, fagforbundene har afsluttet, går imod disse lovforslag. Vi har i vor lille tillægsudtalelse henvist til de udtalelser, der er kommet fra Landsorganisationens repræsentantskab, fra forskellige fagforbunds hovedbestyrelser og fra andre af arbejdernes faglige organisationer. Jeg kan ikke lade være med at sige, at det jo er en lidt underlig situation: de, der repræsenterer landets fagbevægelse, altså størsteparten af lønmodtagerne i Danmark, og de, der repræsenterer tjenestemændene, går ind for disse lovforslag, medens venstre og konservative og Arbejdsgiverforeningen går imod dem. Hvis denne modstand på nogen måde er sagligt begrundet — det kan den jo være — får man mistanke om, at vi må regne med, at hvis der ikke gøres noget, kan der komme den situation, som hr. Heineke gentagne gange har ønsket, nemlig en situation med større arbejdsløshed.

Men det kan også være, modstanden kun er politisk begrundet, og så kommer vi til det problem, som vel nok bliver det væsentlige at diskutere ved tredje behandling, nemlig: hvad kan konsekvenserne blive af disse lovforslags vedtagelse eller deres forkastelse? Jeg har i høj grad et indtryk af, at de borgerlige partiers modvilje i størst mulig grad er politisk begrundet. Man håber, man ved denne lejlighed kan slippe af med regeringen og med det flertal i folketinget, den hidtil har kunnet støtte sig på.

Ja men, dette spiller naturligvis også en rolle for vor stillingtagen, og når jeg nu talte om henvendelser fra faglige organisationer og andre, kan jeg ikke lade være med ved denne lejlighed at sige, at jeg har fået en mængde henvendelser dels ved deputationer, dels ved breve og andet fra arbejdspladser og større grupper af lønmodtagere — ikke fra disses hovedorganisationer — som siger, at det, der er det væsentlige for dem, er, at den politiske magtstilling i samfundet og i folketinget ikke ændres i forbindelse med disse lovforslags behandling, men at det flertal, regeringen kan støtte sig på, bevares, idet man anser det for en nødvendighed, hvis der skal gennemføres en både økonomisk, social og på talrige andre områder udmærket politik.

Jeg anbefaler lovforslagenes overgang til anden behandling med vedtagelse af de af ministrene stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg går ud fra, at hr. Aksel Larsens henstilling om, at lovforslagene overgik til anden behandling, betyder, at hr. Aksel Larsen mener, at de skulle forblive ved anden behandling og ikke komme længere. Det kan jo ikke være en fortalelse.

Hr. Aksel Larsen taler om, at det er Arbejdsgiverforeningen og venstre og konservative, der går imod det ene af disse lovforslag; men der er jo også kommet udtalelser til udvalget fra anden side. Jeg tillader mig således at citere, hvad der står i en skrivelse, vi har modtaget fra Dansk Typograf-Forbund, som jo er en af hr. Aksel Larsens gamle venner:

„I den givne situation skal Dansk Typograf-Forbund derfor udtale sin skarpeste protest mod det bebudede indgreb i vore faglige overenskomster.“

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Hvis jeg er kommet til at sige anden behandling i stedet for tredje behandling, beder jeg om undskyldning og beder om at få det rettet.

Det er noget nyt for mig, at hr. Poul Møller og de konservative her optræder som repræsentanter for typograferne; men man oplever jo immervæk noget nyt. Jeg havde i går besøg af en deputation fra Danmarks